ч. 28 (14.276). Львів, четвер 6. лютого 1936. Pocztowa opłata oplacona ryczałtem Рік VII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

В справі виселювання українських емігрантів.

В справі виселення українських емігрантів з Підкарпаття відвідала Прагу спеціяльна делеґація, що 28. м. м. була в міністерстві внутрішніх справ. Делеґація подала меморіял та дістала заявлення, що міністерство не видавало наказу виселювати спеціяльно українців. Його розпорядок торкається лише тих чужинців взагалі, документи яких не відповідають установленим приписам та тих осіб, що мають якісь провини. Відомі випадки з виселенням українців — це непорозуміння й міністерство деяким урядам пробить роз'яснення. Меморіял передано також до канцелярії президента республіки. (У. Т.)

Конференція українських громадських організацій у ЧСР.

в справі Українського Національного Конґресу.

В Празі 19. м. м. відбулася конференція українських громадських організацій у ЧСР, що беруть участь у конґресовій акції. На конференції були представники організацій з Праги, з Пльзня, з Брна та інших осередків української еміграції в числі 30 осіб. Від Бренського Конґресового Комітету були делеґати пп. інж. Л. Гаврищ та М. Сиґерич. Цей комітет утворився на зборах бренської кольонії 15. січня 1935. р. Після звідомлень з місць та після інформацій членів Підготовного Конґресового Комітету конференція обговорила плян праці для справи Національного Конґресу між еміґрацією в ЧСР і затвердила дотеперішній склад Міжорганізаційного Конґресового Комітету.

ТІНЬ БЕЛІ КУНА.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ МАДЯРСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

БУДАПЕШТ, 5. 2. ПАТ. Вчора арештували верхівку місцевої комуністичної партії. Слідство над її членами дало цікаві висліди: мадярською секцією в Москві керує відомий Беля Кун, колишній кривавий диктатор мадярської совітської республики. Комінтерн рішив останніми часами перевести велику аґітаційну кампанію в південно-західній Европі, зокрема проти Мадярщини. Мадярські комуністи були добре законспіровані: члени групи взаємно не знались, кожний з них мав точно означену самостійну ділянку праці. Звязок між ними держав їхній голова Кіш шифрованою кореспонденцією, а з Москвою — кур'єрами. Вся та обережність не багато помогла, бо про все дізналася мадярська поліція із зізнань самого таки Кіша, що опісля намагався поповнити самогубство. Щоб виловити кур'єрів, Мадярщина загострила на кордонах пашпортову контролю. Всі арештовані відповідатимуть перед військовим судом за шпіонажу.

І В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ.

АСУНЦІОН, 5. 2. ПАТ. Параґвайське міністерство війни звільнило зі служби директора военної школи і команданта 1. полку піонірів, як підозрілих у звязках з протидержавними елементами, що опираються на комуністах. Крім того видалили зі старшинського корпусу отамана Ґонцалеса, що недавно виїхав за кордон, але — як це слідно з найденого доказового матеріялу — підготовляв замах на президента республики та на начального вожда армії.

РЕСТАВРАЦІЯ ГАБСБУРҐІВ НЕАКТУАЛЬНА.

КОНКРЕТНІ ВИСЛІДИ ПАРИСЬКИХ РОЗМОВ.

ПАРИЖ, 5. 2. ПАТ. Міністер закордонних справ Флянден відбув учора нараду з австрійським віцеканцлером, кн. Штаремберґом та юґославянським реґентом, кн. Павлом. Авас подає висліди розмови Флядена зі Штаремберґом: Хоча австрійський уряд не відступає від монархістичної доктрини, міг би в договорі з Малою Антантою зобовязатися не змінювати устрою держави, не порозумівшися заздалегідь з Малою Антантою.

Велика фашистівська рада.

РИМ, 5. 1. ПАТ. Після звіту Мусолінія Вел. Фаш. Рада ухвалила: „По провіренні політ. подій з грудня м. р. вважаємо вповні уасадненою резерву дотично франц.-анґл. пляну. Недавні перемоги на еритрейськім і сомалійськім фронті рішають про ситуацію. Дальше розглядала Рада внутр. ситуацію у звязку з санкціями і ствердила подивугідний спокій та витревалість італ. народу. Потім устійнила засадничі лінії контракцій на випадок загострення санкцій. У кінцевій резолюції ухвалила Рада підчинити виміну товарів із закордоном безпосередній контролі держави.

„Британські інтереси не загрожені".

ЛЬОНДОН, 5. 2. ПАТ. У відповідь на інтерпеляції в палаті громад міністер закордонних справ Іден заявив: Британські інтереси в Північному Китаю не наражені. Є поважні основи надіятися, що уряди китайський та японський доложать зусиль, щоб урегулювати ситуацію дипльоматичним шляхом.

Мадярська візита у Відні.

БУДАПЕШТ, 5. 2. ПАТ. Вертаючись з Льондону, мадярський міністер закордонних справ Каня зревізитував свого австрійського товариша Берґер-Вальденеґа та обговорив з ним актуальні справи.

Після розбройної конференції.

АМЕРИКА РОЗБУДУЄ ВОЄННУ ФЛЬОТУ?

ВАШИНГТОН, 5. 2. ПАТ. Предсідник сенатської морської комісії зложив в сенаті проєкт: асиґнувати 6 мілійонів долярів на модернізацію та уліпшення 22 великих воєнних кораблів, а крім того уповажнити президента в потребі почати будову помічних кораблів загальної поємности 22 тисяч тон.

СПРАВА НЕВТРАЛЬНОСТИ.

ВАШИНГТОН, 5. 2. ПАТ. Дотеперішній закон про невтральність продовжать правдоподібно на один рік, лише доповнять його постановами щодо фінансових трансакцій з воюючими сторонами.

Що в молодості придбаєш — те на ціле життя маєш! — тому від молодих літ складай свої ощадности в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР"

у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Вечір народньої ноші

дня 12. лютого 1936. Початок в год. 20.
Програма в салі театру „Різнородностей":
СІЛЬСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ,
РІЗДВЯНИЙ ВЕРТЕП,
КОЛЯДА і ЩЕДРІВКА.
В Жовтій салі Народнього Дому **ревія строїв.**
Передпродаж білетів в крамниці УНМ, Львів, ул. Косцюшка 1.

Задуми й дійсність.

Львів, 5. лютого 1936.

Коли творець нової конституції премієр Славек вперше представив перед ББ засадничі ідеї, що творять підстави нової виборчої ординації, то між іншим сказав таке: „Перед нами стоїть питання, як у рамцях виборчої ординації виглядатимуть вибори в округах з національно-мішаним населенням. Цю проблему слід обміркувати не тільки з уваги на виборчу механіку, але взагалі основніше. В дотеперішніх умовинах поділу громадянства на партії, які взаємно себе поборювали, при всіх виборах панував дух боротьби супроти кожної іншої політичної партії та групи населення, що не голосувала на дотичну партію. Боротьба за мандати підсичувала національні антаґонізми. Але не тільки спогади виборчої боротьби загострювали національну боротьбу. В не меншій мірі впливали тут націоналістичні настрої, які постійно з обох боків підсичували для виборчих цілей. В цій загорілости призабули подумати над тим як виглядає дійсність, до якої довела історія. Ця дійсність каже, що на цій самій території мусять жити спільно ті, які там мешкають. В умовинах взаємного пошанівку і людської гідности вони можуть жити разом куди близче і, якщо захочуть, легко можуть дійти до порозуміння навіть у дуже спірних справах та зможуть наладнати своє життя куди краще, ніж у настрою вічної боротьби. *Найважнішим завданням уважаю переломання тих настроїв, які шкодять обом сторонам*. Історія Польщі доказує, що ми вміємо не тільки жити спільно з іншими народами, але й уважати їх за братні народи. До підстав тої засадничої проблеми мусимо підійти сміливо, без бажання відмежуватись муром невидимим від усіх національних меншин у Польщі, і тоді знайдемо розвязку і для конкретної проблеми, яка звязана зі справою парляментарного представництва".

Ця засаднича ідея творця нової виборчої ординації, щоб сама ординація причинилась до нормалізації польсько-українських взаємин, викликала при практичному застосуванні тієї виборчої ординації вимогу, щоб виборці голосували разом: поляки на свого й українського кандидата, українці на свого і польського кандидата. Не входимо в те, чи влучною була така механічна реалізація засади взаємної пошани й порозуміння. Хочемо підкреслити саму ідею, сам задум. Чейже ясно, що законодавцеві не йшло лише про саме забезпечення мандатів для польської сторони на українських теренах, бо для реалізації тієї цілі вистарчилоб напр., щоб на кандидатських листах фіґурував лиш один український кандидат, або

щоб українці зобовязались голосувати лише на одного свого кандидата. Законодавець цим не вдоволився. Він хотів витворити бодай примусово-механічну спільноту поляків та українців при виборах. Але очевидно не малоб глузду обмежитись лише до такої спільноти. Механічна спільнота при виборах мала перетворитись у глибшу, свобідно психічну, мала довести до взаємної пошани, до обопільного порозуміння, до узгіднення польських та українських національних інтересів і до справжнього братерства двох народів, яким доля судила жити побіч себе. Таке зобовязання поклала виборча ординація у своєму задумі на всіх, що її прийняли. Отже не тільки на урядові чинники, але й на увесь проурядовий табор, а в ньому в першу чергу на всіх послів і сенаторів, особливож на тих, що вийшли зі спільних польсько-українських лист. Зокрема ті посли поляки, на яких голосував наш український нарід, повинніб бути начеб носіями тієї великої в задумі ідеї, що її поклав в основу виборчої ординації творець нової конституції і нової виборчої ординації.

Цю засадничу справу змушені ми пригадати саме тепер, по асоціяції контрасту, беручи під увагу виступи в українській справі деяких послів і сенаторів, особливож посла зі самбірської округи Екерта. Посол Екерт уже кілька разів вороже виступив проти постулятів українських послів. Один раз він опонував проти назви „українець", кажучи, що не всі русини хочуть називати себе українцями. Другий раз посол Екерт виступив проти найсвятішого права нації на школу в рідній мові, заявляючись дослівно за тим, що *„з політичних причин треба зберегти утраквізм у шкільництві"*, очевидно виключно лише для української дітвори. І це в додатку говорив педагоґ: п. Екерт — ґімназійний професор. Нарешті третій раз п. Екерт „звернувся з апелем до колеґів-українців, щоб замість постійних жалів щиро та отверто заявили, що досі вели вони протидержавну політику (sic!), а тепер переконалися, що є це гра, шкідлива для українського громадянства й тому постановляють вести політику якову та чесну". („Ґазета Польска" з дня 1. лютого 1936. р.).

З огляду на всі ті виступи посла Екерта слід ще пригадати спеціяльно йому і те, як відбулись вибори саме в тій окрузі ч. 76 (Самбір), де він кандидував до сойму. Ось що там сталось: У цій окрузі був лиш один український кандидат п. Тершаковець. Всі три інші кандидати були поляки. Ясно, що українські виборці свій перший голос віддали всі на п. Тершаківця. Він дістав 45.542 голоси. А що сталось з другим голосом українців? Вони віддали його, згідно з компромісом, на чолового польського кандидата п. Екерта. Тому п. Екерт дістав 45.378 голосів, себто стільки само, скільки п. Тершаковець. Ніде в цілій Польщі не було такої рівности голосів у першого та другого кандидата. А сталося це не тільки завдяки надзвичайній точности українців у додержанні виб. компромісу, але й тому, що *поляки голосували на інших двох своїх кандидатів:* на п. Пульнаровича, що дістав 25.612 голосів і п. Шеренковського, що дістав 12.439 голосів. Тим чином якно, що в тій окрузі при виборах просто ані один польський голос не впав на українського кандидата. Посол Екерт, як видно, керувався тепер тими шовіністичними і неприхильними настроями виборців, що голосували лише на польських кандидатів. Він основно забув і про тих, хто голосував на його власною кандидатурою, і — що важніше — про засадничу ідею виборчої ординації щодо наших земель. Але чи тільки він один?

X.

Змаги в Ga-Pa.

Ґарміш-Партенкірхен, 2. лютого.

Східцями, що йдуть наскісь, то знову у право, далі вліво, то знову просто вгору, ступають лещетарі, що мають скакати на великій скічні.

Всі в тяжких черевиках з окутими підошвами. Несуть самі свої лещети, або мають когось, що несе їх. Ступають непевно, сніг мокрий є невигідно виходити. Дрібний дощ кропить. Але великі голосники, розміщені по великім просторі між степеницями оголошували вже від 1-ої години вполудне: „Скоки на великій олімпійській скічні відбудуться на всякий випадок". Ці слова „на всякий випадок" йшли голосниками наперекір дрібному дощеві. Скоки на великій скічні олімпійській і дрібний, спокійний олімпійський дощ.

Східцями виходили скакуни. Біла шапочка, темно-синя куртка, чорні штани, — синя кругла шапочка з білою пругою, синя куртка, темні штани, — шапка з дашком темна, темно-синій одяг, — темний одяг, білі панчохи з червоною пругою, — цілий одяг ясно-синій, — біла шапка з дашком, темно-синій одяг, панчохи сірі в темними звіздистими взірцями, рукавиці сірі, прикрашені звіздистим узором. Кожний лещетар одітий відповідно до свого смаку і досвіду. Дві пані в доколінних кожухах в взористими хустками коло шиї старалися дістати східцями, якими йшли лещетарі догори. Говорили по німецьки з норвеським наголосом. Але впорядчик у темно-зеленім однострою, мужчина з приязним лицем просив вибачення, що не може їх впустити. Говорили довго, одначе впорядчик обстав при своїм і завернув обі претарно одіті пані із гарними зачісками. Опісля надійшла нова дама в білім кожушку, білій блюзі. Ця виказалась посвідкою і впорядчик дозволив їй йти дальше вгору. Надійшли фотографи. Сказали чарівне слово: „Преса" і могли пнятись угору до степениць високої вежі, що стояла при скічні вгорі. Переходили мужчини із записниками під пахою. Одіті були в тяжко обкуті черевики, широкі лещетарські штани, короткі куртки із сіравого густого полотна, в темнавих кашкетах, виказувались вилегітимаціями від своєї редакції: „Пресові справоздавці".

Я вибрав собі нарошно місце при стежці, що веде скічню, бож це головна артерія, що лучить верх скічні з її підніжжям. Переходили японські лещетарі. Пізнати їх було по темнавих голених, скісних бровах. Одіті в сіраві куртки, злучені з капузою на голову, чорні штани. Низенькі ростом ступали східцями отяжіло. Вояки в темно-зелених строях розставились як сторожа для порядку по доріжках, при входах, при перехрестях. На лівім рукаві мав кожний червону повязку з червоним ломаним хрестом.

Дощ тихо накрапав, однак з дощем мішалися платочки снігу, які ставали видні. Та проте заповнювався простір, призначений для видців по 1 марці, по 2 марки, по 5 марок. Степениці, що творять круг на просторі якої третини квадратового кільометра були повні.

Гора, на якій збудовано скічні, губилася в сірій мряці. Гори перед скічнею потонули в сірих туманах. Не пізнати, що вони понад дві тисячі метрів. Праворуч від скічні видно було темні смерекові ліси перепоясані впоперек сірою тонкою смугою мряки, вище показувалися знову ліси, а вище чубилися смереки, під сірою мрячною опоною.

Година 2.25. Змаги почало 4 німецьких скакунів. На вежі появилося на жовтій таблиці електрично засвічене число скакуна, заки виконав скок. По скоці видно було на рожевій таблиці

ІРМЕЛЯ ЛІНБЕРГ.

ЖЕБРАК НА МАСКАРАДІ.

Була ніч.

Північно-східний вітер засипував снігом вулиці.

Жебрак стояв при вході ясно освітленого готелю, приплющивши очі. Вложив задубілі руки до діравих кишень, сперся об колюмну готелю і зовсім забув, що як утікач і чужинець прийшов сюди, щоб просити милостині багатих людей, які входять сюди. Сніговія викликала в ньому давній спомин про втрачену батьківщину серед зими, про ріку, яку треба було переходити серед криг, про собак, що гавкали за ним, врешті про ясні дні з дитячих літ.

Нараз почув довкола себе голос:

— Чи ви той пан, що замовив орхідеї?

Готелевий хлопець передав йому в шовковому папері китицю квітів і білет: „В годині одинацятій передати це панові, що буде переодягнений у костюм волоцюги і чекатиме перед входом до готелю „Палас".

Жебракові закрутилась голова:

— Так це я! — сказав виразно і голосно. — Я чекаю тут...

Витягнув з кишені гріш і передав хлопцеві. Хлопець подякував.

Жебрак увійшов певною ходою по широких сходах. У голі розірвав папір з китиці і передав її одному з готелевих чур, який на вид такого одягу багатого пана голосно засміявся.

Жебрак увійшов до чудово прибраної салі. На хвилину світло її осліпило його. Із салі йшли всякі пахощі. Барвисті бальони здіймались понад головами пар у танці. Скрипки співали. Перед очима пересувались відкриті рамена дам і несміливі жіночі очі. Все це виглядало як сон, як казка.

Оркестра затихла гострим акордом. Довкола жебрака зібрався гурт цікавих осіб, що щиро сміялись.

— Ах, як оригінально! — кричала одна захоплена бльондинка — а при цьому ще чудові цвіти! Чи можна одну з них купити собі?

— Одна орхідея шилінґа — сказав жебрак швидко і передав їй квітку з таким жестом, як роблять це джентельмени та продавці квітів.

— Будь ласка, мій дорогий — звернулась дама до свого кавалєра і той заплатив.

— Знаменита ідея! — признало кілька осіб рівночасно і кавалєри почали купувати цвіти для своїх дам.

Жебрак вкладав гроші до кишені сміливим рухом. У його душі змагалось почування остраху та щастя. Тепер уже не мусітиме цілими тижнями волочитись вулицями. Одна хвилина закрила перед ним довгий, холодний час злиднів... Яке щастя!

Але треба би звідсіля якнайшвидше втекти! Що він має тут робити?! У руках залишилась йому ще остання орхідея...

Коли музика почала мягкого вальса попрямував він до дверей. Ішов рішучою ходою, а в серці відчував наперемінну несупокій і радість.

— Чи хочеш зі мною потанцювати? — почув за собою шепіт елеґантної еспанки, що мала на плечах шовковий шаль з густими тороками і на руках дорогі перстені.

— Я мушу вже йти... але возьми собі цю квітку...

— Не маю нікого, хто міг би за неї заплатити — сказала напів жартом, напів сумно

Жебрак завагався:

— То я сам тобі її дарую... Це остання, отже й найцінніша... Я домагався би за неї високої суми.

Почали танцювати. Як у сні. Коли на перерві підійшли до вікна, дама сказала:

— Але ти переодягнувся зовсім автентично. Навіть запах нужди чути від тебе. Як ти міг це так наслідувати?

— А звідки-ж ти знаєш, як пахне нужда?

Під брунатним пудром видко було румянець і вона відповіла двозначно:

— Може я й не є справжня дама... Так саме як ти не завсіди мусиш бути жебраком...

Витягнула з торбинки руж і почала помальовувати собі губи. Він узяв від неї торбинку зовсім природно і заглянув до середини. Витягнув фляшку кольонської води і облив нею свою блюзку.

— Навіщо ти це робиш? — спитала еспанка.

— Не хочу нині мати запаху бідака!

— Шкода, саме той запах надавав тобі оригінальности.

— Кельнер! — гукнув жебрак — пляшку шампана.

Жебрак з дамою пив і танцював. Минала година за годиною. Сиділи при столі перетомлені. Нараз голова жебрака впала безсильно на стіл. Він заснув.

Тоді очі молодої дівчини розплющились ширше. Прикривши його шалем, сягнула до кишені з портфелем. Нишком витягнула всі банкноти, легенько відсунулась від нього і вийшла з салі. По дорозі згубила дорогоцінну орхідею.

Коли жебрак прокинувся, крізь вікна падав на салю сірий досвіток. Салю замітали вже; на підлозі лежали останки паперових вужів, конфетті і бальонів, — під столами куски скла. Побачив зівялий цвіт під ногами і підніс його до носа.

— Куди вона могла піти? — пробурмотів і в устах відчував якусь гіркоту.

— Склянку кави! — крикнув, але в цій хвилині торкнувшись своїх грудей зрозумів, що його обікрали.

Оглянувся довкола і чекав аж хтось прийшов. Не було вже нікого. Ледве тримаючись на ногах вийшов із салі.

На вулиці було страшенне холодно. Знову почув себе самотним.

— Треба станути нині перед церквою Богоявлення сказав смертельно втомлений — нині свято, там багато народу...

Перекл. Є. Ч.

Найкращі танкові орхестри

світової слави гратимуть на **вечерницях і дансінгах,** коли замовите мегафонову інсталяцію з грамофонових кружків у фірмі

„Е К О”

Львів, Сикстуська ч. 29. Тел. 203-30.

На бажання **передача мови** та радіових авдицій.

ні електрично освічене червоне число метрів, чкий довгий скок. Коли німці почали чергу, з третьої вежі загомоніла мельодія німецького гимну, мельодія знана перед війною як австрійський гимн.

Опісля скакали представники інших народів.

Коли скочив американець Сатре Оттар відозвався з музичного голосника хор з американським гимном.

Сьомий був італієць, що скочив на 68 метрів — гимн італійський звучав із електричного голосника як тенор певчий себе, смілий і вестримний.

Десятий скакав норвежець. З голосника загомонів мужеський хор, що співав норвежський гимн.

Одинадцятий скочив швед — при зіскоку перевернувся і зісувувся скічнею як колесо від вітрака. Рожеве число подало його скок на 77 метрів а з голосника почули німецькі гори норвеський гимн як баритонове сольо.

Жовтою краскою засяєніло число 13. Скакав Враза Рудольф, громадянин Чехословаччини. На долішній рожевій таблиці появилося небавом число метрів його скоку: 67. Скочив безпечно і вілийшов безпечно. Орхестра в голоснику загомоніла новим республиканським чеським гимном.

Під числом 14. скакав представник Польської Республики Марусаж Станислав на 77 метрів. Далися чути мельодія національного гимну, віограна орхестрою. Скок безпечний з незаперечною легкістю в рухах.

Жовте число 16 заблистіло на вежі. Японець Ігуро М. скаче спокійно, безпечно, як гранатне стрільно. З голосника відзивається хорова пісня, перерив на сольом — переважно тонких голосів.

Число 17 заблистіло жовтим електричним блиском. Скаче фінляндець Вальонен Ляврі в сильним похилом наперед на 77 метрів. Голосник гомонить хоровою мельодією фінського гимну.

Видці плещуть.

Колиж опісля скачуть лещетарі від народу, якого гимн вже відзивався, тоді гимну не повторяють. Подають його лише при першім лещетарі кожного народу. При гимні здіймають видці шапки лівою рукою, а праве рамя підносять скосом вгору. Військові здоровлять дашкуванням. Я мусів лівою рукою здіймати шапку і держати шапку і папери, а праву підносив вгору з олівцем, яким я робив записки.

Засяєніло жовте число 23. Скакав канадієць Мобраатен Т. на віддаль 72 метрів. Його рухи були живі, але зіскок добрий, без ніякої хиткости. Голосник передав мельодію дутої орхестри британського гимну „Боже хорони короля“, хоча Канаді належалася мельодія її моторного гимну „О Канадо!“. Ця домінія гордиться своїм гарним гимном.

Число 32 мав норвежець, що зіскочив і перевернувся. Це вже 6-тий з черги, що зіскакує падаючи.

Вояки обтоптують лещетами сніг впоперед скічні, щоби вирівняти борозди і заглубини, що поробились від зїздів. Держаться вони линви, вибаджають впоперек похилої площі і розгладжують снігову верству. Дощ не перестає. Папір, на якім роблю записки, розмокає. Норвежець Кінанд бере розгін з верішка скічні, виконує прегарний лет в долину та зіскакує на 66 метрів. Живі оплески.

На жовтій таблиці ясніє число 36. Дивлюся в спис. Хто це? Це славний норвежський лещетар Рууд Біргер. Лещети тримає разом, подає капоб сильно наперед, рухає раменами спокійно неначе птах крилами і зіскакує на 74 метрів довжини.

Безпечно, спокійно, без ніякого непотрібного руху раменами або ногами, скочив швед Еріксон, Свен. Він був останній в порядку. Мав число 54 і скочив на 80 метрів.

Скакало 8 німців, 7 чехословаків (4 з них з німецькими назвищами), 6 норвежців, 5 американців, 4 фінці, 3 шведи, 3 канадійці, 3 поляки, 2 японці, 2 італійці, 1 румун.

Румун Кльомпе Губерт мав 50-те число. Скочив на 62 метри, падаючи при зіскоці. З голосника відозвалась орхестра румунським гимном.

Опісля скакало 8 німців з молодечого відділу. Осягали 55—69 метрів довжини.

В другій половині порядку повторило 38 лещетарів скоки з меншим або більшим осягом. Швед Ерікссон Свен осягнув при другім скоці 81 метрів. Це був найдовший скок на цих змаганнях в неділю дня 2-го лютого 1936. р.

Найспокійніше, з легким вилетом скачуть шведи, норвежці і фінці. Американці скачуть цілковито норвеським стилем. Канадійцям виходить зіскок дуже безпечно. Інші лещетарі стараються зближати до легкости і спокою скандинавських лещетарів.

Сірі тумани на ліво прорідли — лишилася поперечна смуга над темними лісами, які появилися перед нашими очима — але вже припорошені снігом. Там падав олімпійський сніг. Сині мряки закривали ще верхи — перемінялися у снігові хмари. Зимніло. Добрий знак! Треба олімпійського, білого, іскристого снігу, і тут в долині, бо оба містечка Ґарміш і Партенкірхен (Ґа.-Па.) приготовляються до Олімпійських Зимових Змагань, які зачинаються 6-го лютого, а потревають до 16. лютого. А це нині була неначе ґенеральна проба перед премієрою. Лещетарі змірили свої сили, судді запізналися з їхніми прикметами і осягами і зможуть безпечніше висказати своє остаточну оцінку.

При скоках молодших німецьких лещетарів вивихнув один з них при зіскоці ногу: члени відділу здоровля віднесли його на вінку, вкритого теплим коцом.

З голосника відозвалася мельодія німецької патріотичної пісні. Видці зняли шапки і капелюхи та піднесли праве рамя скосом вгору. Військові здоровили і стояли позір. В годині 3.25 відпливала маса сходами і воротами від скічні в місто. Дощ пустився знову і я зайшов під парасолем на пошту, щоби Вам переслати привіт і цей опис.

Іван Боберський.

Замкнули сметанкові стації Маслосоюзу.

(Допис із села Базар, (пов. Чортків).

На весну 1935. р. громадяни села Базару, пов. Чортків, оснували кооперативну молочарню. Все уладили згідно з вимогами закону, кооперативу зареєстрували, зголосили до старости, викупили промислові свідоцтва і повідомили своїх членів, що молочарню пускають у рух. Тимчасом в день урухомлення прийшов комендант державної поліції і заборонив відбирати молоко. Управа молочарні виказалась посвідками, що кооперативу зареєстровано згідно з коопер. законом, що згідно з промисловим законом Д. З. ч. 53., поз. 468. — 1927. р. молочарню зголошено в старостві і є посвідка зголошення, одначе комендант постерунку заявив, що це його не обходить і він забороняє урухомлювати молочарню. Колиж управа молочарні зажадала такої заборони на письмі, то комендант її не дав, але став при вході до кооперативи і вимагав від доставців лікарських свідоцтв, мовляв, чи доставці здорові і чи можуть доїти корови. Він рішуче не пускав людей до молочарні і треба було аж інтервенції у старостві. Щойно коли повітовий староста приїхав на місце, то приказав комендантові не робити труднощів в урухомленню молочарні. Слід зазначити, що це діялося в тім самім часі, коли приватні молочарні були чинні у примітивно уладжених домах і ніхто їм не звертав уваги на недостачу елементарних вимог гігієни.

Здавалося, що молочарня зможе спокійно розвиватись, бо управа дуже точно придержувалася всіх приписів. У члени вступали не лиш українці, але й нечисленні зрештою в селі поляки та жиди. Молочарня, згідно з вимогами модерного молочарства стала відкривати свої збірні в сусідніх селах і поширила район на заліщицький повіт, з яким село Базар межує. Та кілька місяців пізніше Повітовий Виділ у Заліщиках оснував польську конкуренційну молочарню в сусіднім селі *Буряківці*, що віддалене від Базару 3 км., закон виразно забороняє основувати кооперативні молочарні близько себе. А до того в цих околицях поляки становлять у поодиноких селах 2 до 15 прц., решта — це українці. Якби так українці хотіли оснувати під боком польської кооперативної молочарні свою, то певно булиб великі труднощі, або й заборона. Та тут вийшло інакше, при чому польську молочарню урухомлено в сутеринах, що закон виразно забороняє (українська молочарня має першоклясне приміщення).

Та на цьому не кінець. Почалися нові перешкоди. І так у селах *Цвіньцях і Садках* на домагання тамошнього населення і коштом того населення основано збірні української молочарні. Зголошено їх до староства в Заліщиках, викуплено промислові свідоцтва й урухомлено. Але по кількох днях громадяни дотичних сіл повідомили, що комісія зі збірної громади запечатала у них відбірні і кружлівки. Член управи поїхав до збірної громади і питав, чому запечатано льокалі і кружлівки. На це війти сказали, що так приказало староство. Прийшла інтервенція у старостві а віцестароста відповів, що „сметанкарня замкнена тому, бо істнує нелегально“. На запит, у чім тут нелеґальність, коли виповнено всі вимоги закону, віцестароста заявив, що так зарядив п. воєвода.

Отже тепер треба би ще поїхати до Воєвідства і там інтервенювати. А треба знати, що п. воєвода був особисто мин. літа в Базарі і відвідав усі українські установи, отже й Районову Молочарню та висказав своє велике вдоволення, що населення Базару таке свідоме і так гарно працює над піднесенням рільничого стану і свого села.

Ми тепер питаємо: хто направить шкоду населенню, якому замкнули стільки збірень? Там не лиш уряджения тих збірень коштувало великі гроші, але населення тратить ще більше, не маючи змоги збувати свого молока. А таких збірень у заліщицькому повіті замкнено кільканадцять, і то в часі, коли уряд не лиш шукає наближення до українського населення, але ще й кинув гасло: „фронтом до села“. Чи такими починами піднесеться рентовність дрібно-земельного рільництва?

До нашого Проводу малиб ми одно прохання а саме, щоб зажадав від компетентних чинників докладного окреслення слова „леґальність“, бо коли молочарню чи відбірню основано згідно з усіми вимогами дотичних законів, то як тут розуміти слова п. віцестарости, що „сметанкарня істнувала нелеґально“? Просимо теж заступитись за нами, де слід, щоб ми могли працювати далі без перепон для добра всіх селян.

Селяни Базару.

(кільканадцять підписів.)

Новововідкритий **магазин вовни і волічки**

„Ka-Pe-Wu“ — Львів, Галицька 11

поручає наймодніші й найліпші гатунки та кольори по дуже низьких цінах. 14-15

969

КРИТИКА БУДЖЕТУ МІНІСТЕРСТВА СКАРБУ.

ІНЦИДЕНТ У СОЙМІ.

У вівторок 4. лютого ц. р. виринула у соймовій буджетовій комісії справа інциденту, до якого дійшло ще в суботу між референтом буджету хліборобства пос. Камінським і пос. Козіцьким. Предсідник комісії віцемарш. Бирка відчитав листа міністра хліборобства Понятовського до маршала сойму Цара у цій справі. Після того пос. Камінський заявив: В суботу 1. лютого ц.р. після закінчення дискусії над буджетом хліборобства, пос. Козіцький, який був у товаристві багатьох послів, відізвався: Маємо до вас претенсії, що ви надто хвалили господарку у державних лісах, хоч ви і ми всі знаємо, що там діються зловживання. Візвав, щоби пос. Камінський виявив зловживання, які діються у державних лісах.

Пос. Козіцький висловив здивування, що один товариш доносить міністрові про свою розмову з другим товаришем. Потвердив зміст заяви пос. Камінського. До господарки в державних лісах ставиться критично, спираючись на звіті Найвищої Контрольної Палати, яка на 35 сторінках гостро осудила господарку в державних лісах. Справу передано маршалкові сойму.

В дискусії промовляло кільканадцять послів між ними **пос. З. Пеленський.** Звернув увагу, що податкові уряди ставляться до кожного платника як до обманця. Обіжник про усуспільнений промисловий податок у кожному уряді інакше інтерпретують. Мін. Квятковський згадував про необхідність, щоби промислові товари дійшли до східних воєвідств. Це буде неможливе, якщо там спиноватимуть організування населення і доступ до праці, якщо далі змішуватимуть господарку з політикою та відділюватимуть Галичину і Волинь від їх природного господарського центру, яким є Львів. Істнує один український нарід з означеними господарськими змаганнями, який має право організуватись, право до праці, свободу вживати свою мову і домагатись, щоб уря

довці знали українську мову на його території. Відповідаючи пос. Баконові підкреслює, що уряд йдучи на компроміс з українцями знав, що заключує його з дійсними представниками українського народу, бо цього вимагала державна рація. Уряд знав, що має діло не з клієнтами, але з людьми, які знають чого хочуть, до чого змагають і до чого далі будуть змагати. Українці мають право вживати українську мову на теренах, де мешкає українське населення. Не дозволять на таку поведінку, на яку дозволив собі пос. Пахольчик кажучи, що урядовець за 70 зол. має вчитися на східних землях російської, української, а може навіть китайської мови.

Чергове засідання буджетової комісії відбудеться у четвер.

ХЛІБОРОБСТВО.

ЗМІСТ ПРОМОВИ ПОС. ПЕЛЕНСЬКОГО, ВИГОЛОШЕНОЇ НА БУДЖЕТОВІЙ КОМІСІЇ ДНЯ 1. ЛЮТОГО Ц. Р. ПРИ ОБГОВОРЕННІ БУДЖЕТУ МІНІСТЕРСТВА РІЛЬНИЦТВА І ЗЕМЕЛЬНИХ РЕФОРМ.

Промовець обговорює нову політику міністерства хліборобства, яке зрезигнувало з того, щоб давати надзвичайні премії за експорт жита за границю, а уважає за потрібне піддержувати годівельну господарку та експорт стручкових і олійних рослин. Українське хліборобство уважає таку політику за позитивну, бо український дрібний хлібороб є продуцентом годівельним і його перетворів та стручкових рослин. Коли міністер у свому експозе ствердив, що не можна по останніх потягненнях уряду говорити про поправу у хліборобстві і може твердити, що здержано до деякої міри наступ крізи у хліборобстві, то осягнено твердий ґрунт, на якім має право йти розбудова до ліпшого. До цього можемо ми додати, що й на українських селах, в українській кооперації від 2-х літ стверджуємо здержання упадку торгів, а там, де зорґанізовано експорт, зауважуємо навіть деяке збільшення торгів. Бесідник погоджується вповні з міністром, що до поборення крізи в хліборобстві мусять причинитися всі хлібороби, мусять творити сильні хліборобські організації. Одначе треба ствердити, що хліборобство не має спромоги ставити свої дійсні, незалежні хліборобські організації. Будується все згори, не маючи підстав на низах. Постійно чуємо, що хлібороби східних воєвідств є в такому тяжкому положенні, що не є в силі нічого закупити з виробів західного промислу. Всякі спроби зорґанізувати хліборобів у цих воєвідствах завели. Найліпше пишеться про це в журналі „Рольніцтво“, видаванім міністерством хліборобства. Там описується в одній зі статтей мин. року славнозвісну „дрогичинську кооперацію“. Пишеться, що тому, що не можна було ніяк дійти до поліського селянина, треба було завести примусові організації зі знаними шпихлірами, примусовим збиранням збіжжя і т. д. і що ця організація вповні завела, тому остерігається всіх перед поліським способом ведення хліборобської організації. Одно лише забув автор цієї статті написати: чому ніяк не можна було дістатись до поліського і волинського селянина. Я вам, панове, скажу: Тому, що ви хотіли закладати чужі українському селянинові хліборобські організації. Не дозволяють закладати „Сільського Господаря“. Селян, які важились на Поліссі підписати статут „Сільського Господаря“, тяжко били і шикавували. Про це була в мин. каденції інтерпеляція. На Волині є „Сільський Господар“ лише в одному Луцьку, в усіх інших повітах його розвязали або не дозволили. Знайте, панове, що ці організації, які є на сході, є нічим іншим, як фікцією. Вповні погоджуюся з генералом Желіговським, який так досадно представив фатальний стан хліборобських організацій у східних воєвідствах. Міністерство рільництва мусить зрозуміти, що наслідком політики панів воєводів у східних воєвідствах хліборобство не має змоги орґанізуватись і тимсамим підносити свій добробут. Як довго, панове цього не зрозуміють, що є в Польщі суцільний український орґанізм з правом до життя і будування власних національних організацій, так довго не можна думати про поправу відносин у східних воєвідствах. Українське хліборобство домагається права на власні самостійні українські організації.

Дальше бесідник обговорює т. зв. хліборобське самоврядування, себто Хліборобські Палати. Згідно зі законом Хліборобські Палати покликані до координування і контролювання праці хліборобських добровільних організацій. Оскільки Палати це сповняють, то ми ту працю вітаємо. Тому привітали ми починання Львівської Хліборобської Палати в напрямку творення нової цукроварні, піддержуємо гаряче акцію меліораційну і тому промовець у дискусії над фондом праці домагався для Львівської Палати субвенції на ту ціль. З другої сторони уважаємо за некорисне, коли Хліборобська Палата береться за практичну працю в терені. Це не її завдання. До цього покликані добровільні хліборобські організації. Дальше промовець вказує на повітові виділи, які теж замість мати одного агронома, котрий був би звязковим поміж повітовим самоврядуванням і добровільними організаціями, береться за практичну працю в повіті. Посол П. стверджує, що та праця агрономів не дає ніяких позитивних вислідів. У додатку ці повітові агрономи не знати під чиєю управою. Вони є часто рівночасно головами чи членами виділу „Малопольського Товариства Рільничого“. Раз є вони урядовцями повітовими, а раз делегатами „МТР“. Наші повіти за бідні, щоб могли позволяти собі на такий люксус. При вишколі хліборобської молоді українським організаціям ставлять, з невідомих причин, вимоги, щоб ці курси ведено спільно. Бесідник застерігається проти таких вимог. Українські хліборобські організації є самостійні і будуть цю акцію вести у власній управі. Діються також дивні річи з контрактами для беконарень. Беконарні роблять контракти з членами „кул годовцув“ і виключають від контрактів наших селян-членів „Сільського Господаря“. Ці кола „годовцув“ мають у нас свою марку, бо в деяких, чисто українських селах їх членами є особи, котрі зовсім не плекають живини, купують її в українських селян і не знати, за що властиво дістають премію і найвищу ціну. Чому ж селянин, член „Сільського Господаря“, не має права на премію?

МОЛОЧАРСТВО.

Відомо, що молочарство в Польщі з останніх роках зробило поважні поступи. Цей свій розвій завдячує молочарським Союзам. Тепер, як відомо, міністерство хліборобства задумує видати новий закон, що мав би віддати молочарські організації під догляд державної влади чи т. зв. хліборобського самоврядування. Як довго існувала комісія для порозуміння між поодинокими Союзами, праця на терені йшла повним ходом. Тепер міністерство не скликає цієї комісії і віддало молочарство до Хліборобських Палат. Ще закон не появився, а вже на нашому терені діються нечувані практики. Старости, як пишуть, з доручення Хліборобської Палати скликають конференції і ділять повіти на молочарські райони. Що старости мусять розумітися на всім, це знаємо, але щоби ще їм віддавати молочарство, то дійсно йдемо за далеко. Є такі ревні старости, що закладають молочарні без огляду на те, чи є відповідні райони, чи їх нема. В мене в руках документи. Один староста пише до війтів, що це справа „поуфна“. Отже будемо мати якесь „поуфне молочарство“. Остерігаємо п. міністра перед такими фактами, бо небавком при такім молочарстві дійдемо до того, як колись бувало, що до Польщі імпортовано масло з Данії і Фінляндії. Наші молочарські організації не бояться цих старостинських почилань. Вони збудовані власними селянськими силами і тому, що в деякій пресі, а також і старости на місцях поширюють вістки, немовби це ділялось за згодою Маслосоюзу, бо він користується тепер субвенціями, стверджую **категорично й авторитативно**, що Маслосоюз ніколи не користувався і не користується державними субвенціями, як також не мав ніколи ніякого кредиту державних банків. Ми певні, що ціле здорове молочарство буде боронитися проти цього нового хліборобського етатизму.

КОЛЬОНІЗАЦІЯ.

Бесідник стверджує перелюднення українського села і брак можливостей для відпливу робучих рук з села. Земля належиться місцевому хліборобові. Нема місця на спроваджування кольоністів. Дальше посол П. доказує, що дотепер ведена земельна реформа не повелася. На доказ відчитує виннятки зі статті журналу „Рольнік“, урядового органу „Малопольського Товариства Рільничого“, в листопаді мин. року, де пишеться: „Не ліпше пішла кольонізація кресів“. Замість сильних, здорових одиниць, повстали дрібні господарства, переважно спекулянтів, які до нинішнього дня спекулюють землею, завдяки акції великої кредитової помочі зі скарбу держави“. Ця стаття кінчиться словами: „Слід завернути з мильної дороги!“. Оце тверезий голос польського органу. Ми кажемо: Земля для місцевого селянина.

—o—

Ґарантії для Австрії.

В Парижі радять над справою збірної безпеки і над договором, що ґарантував би безпеку і самостійність Австрії. Три дні нарад виявили, що ніяка великодержава не хоче брати повної відповідальности на себе. СССР намагається зорґанізувати збірну безпеку в межах договору Л. Націй на основі 16-го уступу. Та можна сумніватися, чи Англія бажала би йти дальше поза істнуючі вже зобовязання в справі Рену.

„Ля Ліберте“ пише, що Літвінов домагався від Фляндена, щоб ролю Риму в справі забезпеки Австрії грала Москва. Фляндев відкинув це за могу Літвінова.

Фляндев, як пише „Парі Міді“, заявить кн. Штаремберґові, що Франція сама не може взяти відповідальности за безпеку.

—o—

Ірляндія ліквідує сенат.

ДЕБЛІН, 5. 2. ПАТ. Сьогодні зібрався ірляндський парлямент на майже пятимісячну сесію. Мають остаточно ухвалити закони про ліквідацію сенату й університетських репрезентацій у парляменті.

ЧОТИРИ САЛІ
для танців буде
на вечерницях Основи.

Нечувана заборона о. д-ра Масцюха.

Апостольський адміністратор для Лемківщини о. д-р В. Масцюх заборонив співати у сяніцькій церкві відому церковну пісню „Боже великий, єдиний...“ Подаємо текст цієї нечуваної заборони, як документ для історії:

„Апостольський Адміністратор у Римманові-Здрою ч. 101. До Всечесного о. Омеляна Константиновича, пароха у Сяноці. Від осени минувшого року зачався сильний наступ на греко-католицьку церкву на Лемківщині. Уживається неімовірних штук та інтриґ, щоби викликати апостазію бодай в одній місцевости Лемківщини. В імя охорони католицької віри, щоби не давати причини до атаку, бо Лемківщина еще за слабá, сим забороняєся співати в церкві пісню „Боже великий, єдиний“, яку називають українським гимном, так довго, аж ся заборона виразно відстане відкликана. Якщо знайшлабся яка група, що проти сеї заборони відважилабся співати сю пісню в тамошній церкві, то се має вважатися яко манифестацію, непозволену на св. місци зі всіми правними наслідками. Ми далекі від того, щоб вплутатися в партійні сварки, але на се маємо повне право, щоби дати зарядження дотично захованняся на св. місци в церкві, як того вимагає теперішна хвиля. — Від Ординаріяту Апостольської Адміністрації. Риманів-Здрій, дня 27. січня 1936. р. о. д-р В. Масцюх в. р.“

Це рішення переслав парох о. О. Константинович на руки адв. д-ра Василя Блавацького в Сяноці, який є диригентом нашого мішаного церковного хору (сяніцькі москвофіли мають окремий церковний хор — примітка Ред.) і долучив таке письмо:

У прилозі пересилаю Вам відпис розпорядку Впр. Апостольського Адміністратора Лемківщини в Римманові-Здрою з 27. січня 1936. ч. 101, яким забороняє співати в сяніцькій церкві пісню „Боже великий, єдиний...“ з поданням мотивів і загрозою вжити евентуальних правних наслідків, колиб Ви відважилися ще раз цю пісню співати. Тому прошу до цього примінитися, бо нема іншого виходу. Сподіюся, що не позволите на ніякі противні виступи, за які впалаб відповідальність на Вас у цілости. З повним поважанням: о. Константинович, парох в. р.

ПАЛЯС. Вибрані з поміж соток фільмів — для мільйонів! Найкращий музичний архитвір вирібні **STANDARD-FILM** Відень. — Чар угорського чардаша — палкого темпераменту незрівняної та прегарної угорки МАРТИ ЕҐҐЕРТ в товаристві Леа Слезака, ҐАНСА МОЗЕКА і Іди Вист в архита.

ДІВЧА З БУДАПЕШТУ. Музика Франца Легара — Циганська музика.

Револьверові стріли до селянина у Бурштині.

„Громадський Голос" з 8. лютого ц. р. (ч. 4.) повідомляє, що 24. січня ц. р. невідомі справники намагалися виконати атентат на Миколу Фардиґу в Бурштині. Вечором до хати М. Фардиґи прийшли дві невідомі особи, питаючись за ним у його рідні. Коли довідалися, що М. Фардиґа є в кооперативі або в читальні, відійшли. Незабаром зайшли до кооперативи, де стрінули брата М. Фардиґи, викликали його на двір і запитали, чи він іде закладати т-во „Каменярі" у Стасовій Волі. Довідавшись, що він не займається організацією „Каменярів", відійшли враз з двома мужчинами, які стояли недалеко. Один з них навіть сказав: „То не той". Тому М. Фардиґа вернувся до хати у товаристві кількох товаришів. В год. 10.30 хтось вибив камінюками вікна в хаті Фардиґи. Одночасно посипалися револьверові стріли крізь вибите вікно в напрямі ліжка. На щастя, стріли хибили і Фардиґа вийшов живий. Ця подія обурила населення міста і довколичних сіл.

Насувається здогад — читаємо у „Громадському Голосі" — що цього вчинку доконали ті самі люди, які пізніше каються і „сиплять" тих, що були їх сліпим знаряддям.

Успіхи українського тенора в Німеччині.

Перед нами низка часописів з ріжних сторін Німеччини, з критиками на українського співака, який постійно живе в Берліні, **Клима Андрієнка** (Чичку). Всі критики незвичайно вихвалюють Андрієнка — головно тембр його голосу. Наводимо декілька винятків з рецензій.

Бохум: „...тенор Андрієнко захопив усіх силою і блеском свого голосу..." і „...Аж після кількох перших тонів знається, що перед нами стоїть небуденний тенор, якого великий, з природи чудовий голос розпоряджає легкою, без всяких зусиль орудуваною горою..."

Дортмунд: „...Цей український співак має голос, діяпазон якого ледви чи має який інший европейський співак..."

Солінґен: „...Андрієнко має голос, який можна дуже рідко почути. Він незвичайної сили і повноти; чудовою є блискуча гора".

Цікаво булоб почути тепер Андрієнка у нас у Львові, де всі памятаємо його перші кроки в співочій кариєрі. І знову з жалем приходиться ствердити сумну дійсність, що недостача власного оперового театру примушує всі наші найкращі співочі сили працювати на чужині — для чужих.

З нових видань.

Дмитро Николишин: СВІТАНКИ Й СУТІНКИ. Львів, В'во „Ізмараґд", 1936. Ст. 40.

Написав Д. Николишин кілька пєс, що не діждались вистав у нашому театрі; не мали вони в собі досить драматичної сили, щоб промовляти із сцени. Писав Николишин теж часом поезії, здебільша у псевдоклясичній манері. Остання його збірка відріжняється від дотеперішніх його поезій свіжістю безпосереднього переживання. Автор написав її під впливом споминів про покійних своїх батьків. Це спомини про дитячі роки та молодечі, про трагічні хвилини смерти, про пориви, що відривають людину від буденних злиднів і несуть у кращий світ.

32 сонети дають картину за картиною; все тут ясне, крім натяків автора на деякі чисто родинні справи тільки йому самому відомі. Над славними сонетами Малярме, як і деякими Поля Валері, критики мусять сидіти довго, щоб їх зрозуміти; але там неясність пливе із свідомого наміру поета, щоб символам надати сугестивну силу — нехай розбуджують уяву. У „Світанках і сутінках" не маємо що розгадувати, бо натяки на справи відомі тільки авторові нерозгадні. Маємо тут переживання прості, інколи передані занадто просто так, що поезія (крім ритму та рим) переходить у прозу:

Так! Справді „тяжко наробився" Ти;
зробив усе, що мав і міг зробити,
Щоб кращу долю знали другі діти,
хотів Ти так на четверо вести,

Щоб ми найшли собі нові світи
й могли умом громаді послужити.

І деякі образи та порівняння теж для нас за мало поетичні:

І Ти, старенький Батьку,
вже перейшов життя нерівну кладку
й ступив на море вічности студене...

„Кладка" не вяжеться нам з морем; далі порівняння з актором таке:

Неначе актор зломаний, струджений,
що довго в грі держався — не без припадку,
бо ролю мав помотану й не гладку —
покинув дію і зійшов зі сцени.

„Не без припадку" — не каже нічого, коли роля була „помотана" то зайве додавати „не гладку".

Жаль, що не всі сонети зберігають чотири головні рими. Сучасна поезія вимагала би сміливіших метафор, більше підвищеної чуттєвої атмосфери та сильніших засобів вислову. Коли брати зверхню форму то сонети тут добре складені, бездоганною мовою. Зважившн дотеперішню працю Д. Николишина це великий крок уперед. „Світанки й сутінки" пророчистий доказ, що значить безпосереднє переживання і чим воно ріжне від сюжетів вигаданих чи підібраних.

ЩАВНИЦЬКА ЮЗЕФІНА
помагає в катарах.

Засідання сенату.

ВАРШАВА, 5. 2. ПАТ. Вчора відбулося пленарне засідання сенату. Марш. Пристор згадав про смерть короля В. Британії Юрія V. Цієї промови вислухали сенатори повставши з місць. Полагодивши формальні справи сенат доповнив склад адміністраційної комісії і суспільної опіки та вибрав 4 членів і 4 заступників до комісії довгів держави. Опісля сенат ратифікував кілька конвенцій. На цьому закінчилось засідання сенату.

ІТАЛІЯ МАСОВО СКУПОВУЄ НАФТУ.

НЮ ЙОРК, 5. 2. ПАТ. „Ню-Йорк Таймс" повідомляє, що Італія побоюючись нафтових санкцій законтрактувала 13 скандинавських кораблів цистерн до перевозу нафти з мексиканського заливу. Більшу кількість нафти Італія закупила від незалежних нафтових товариств, бо нафтові товариства нерадо підписують умови з Італією. Щоденник пише, що морський італійський аташе звернувся до нафтових товариств, щоби склали оферту на 250.000 бочок ропи для італійської фльоти. Нафтову ропу мали би доставити ще в березні і в квітні до Італії. На перешкоді цій умові є відмова італійського уряду признати конечні кредити. Італія веде тепер переговори з СССР у справі нафти. Запевняють, що підписано умову з богатьома кораблями у справі доставки 450 тисяч бочок нафти з Батуму до Італії.

ГОРЯЧКОВІ ЗБРОЄННЯ В ЄГИПТІ.

Єгипетський буджет на 1936 р. передбачує будову летовища у Порт Саіді. На цивільне летунство призначено 80 тисяч фунтів штерлінґів. На розбудову двох летовищ у Довгайля недалеко Александрії призначено 30 тисяч фунтів.

Міські Театри у Львові, четвер 6. лютого 1936.
Нині у ВЕЛИКІМ ТЕАТРІ в год. 8'ій веч.:
Найславніша артистична вистава!
Один з найкращих архитворів світової літератури:
„ПЕР ҐІНТ"
Генрика Ібзена з музикою Е. Ґріґа.

Страйки.

МЯСНИЙ СТРАЙК.

ЛЬОНДОН, 5. 2. ПАТ. Страйк мясних робітників триває дальше. По крамницях не стало мяса — скуповують його на провінції.

ПЕРЕД НОВИМ ЗАГАЛЬНИМ СТРАЙКОМ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, 5. 2. ПАТ. Тому що не дійшло до згоди з підприємцями 105 тисяч робітників конфекційного промислу у стейтах: Ню Йорк, Ню Джерсі, Конетікет і Пенсильванії дістали приказ покинути працю в пятницю 7. лютого ц. р. пополудні. Робітники вирішать, чи страйк матиме загальний характер.

ЗАГАЛЬНИЙ СТРАЙК ДРУКАРІВ У ВАРШАВІ.

У вівторок 4. лютого ц. р. на вічу друкарів рішили приступити до страйку під гаслом боротьби за збірну умову. Друкарі домагаються 36 годин праці тижнево для машинових складачів і 40 годин праці тижнево для ручних складачів. Друкарі домагаються також підвишки платні. В 182 друкарнях припинилась праця. Часописи в середу появилися, лише пополудні не вийшов „Вечур Варшавскі".

ПРОТЕСТ МАНДЖУ-КО ПРОТИ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ НАПАДІВ.

ТОКІО, 5. 2. ПАТ. Агенція Домеі повідомляє: Шіл'пен, комісар закордонних справ Манджу-ко передав большевицькому консулеві для большевицького уряду ноту з протестом проти сутички на монгольськім кордоні в дні 30. січня ц. р.

НОВИНКИ.

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46.** 10 103—7

— **Косметичний Інститут „ЕВА", Львів, ул. Листопада ч. 32, II. п.** Відмолоджує і поправляє найбільше знищені цери та виконує всі косметичні заходи для Пань і Панів. Ціни поміркові. Значні знижки в абонаментах і для П. Т. Студенток і Студентів. На складі пудри і креми. 4—20

— **Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах, прецизійна направа машин всяких систем поручає Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 12-115

— **Одинока українська гарбарня і красильня футер Перзіяна, Львів 21, Скнилівок, тел. 108-65** виконує всі роботи першорядно, скоро і дешево. Для вигоди П. Т. клієнтелі уладжено бюро принять в робітні футер Е. Говиковича, Львів, Домініканська 4. 9-12

— **Концес. Курси косметичні Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра Е. Дурделли та д-ра хемії космет. Львів, вул. Коперника 42а, тел. 272-18.** Вписи приймаємо щоденно. Початок викладів 15 лютого. Проспекти на бажання висилає Дирекція. 1054 6—10

— **В Укр. Лікарському Товаристві, Львів, Підвалля 7, відбудуться в пятницю 7. лютого сходини з рефератом д-ра Р. Сліпого п. з.:** В який спосіб наш організм бореться з туберкульозою.

— **Вечір народньої ноші.** Як зачуваємо, на вечір народньої ноші зголосилося вже багато цікавих народніх строїв. Багато буде заступлена Бойківщина. До попередніх зголошень долучилися п. М. Майковська з Поляниці коло Болехова з трьома строями і п. Ю. Лисова зі Стрия з чотирьома строями з Тарнавки коло Славська. Окрім того виведе старовинне бойківське вбрання з Головецька п. Володимира Вічковська, а мальовничий стрій із Кавська п. Анна Бісикова. Навіть Поділля, що досі якось не проявляло зацікавлення, буде гарно заступлене і то не лише жіночими одягами. Цікавий борщівський стрій покаже п. Ґльорія Гординська, як подільські пари виступлять пп. Пежанські і Софронів-Левицькі. На жаль дуже мало зголошень досі з Покуття та Гуцульщини. А шкода! Покуцький стрій дуже мальовничий і саме цікавий його зразок матиме п. Ольга Дучимінська з Рунгур. Також заповівся досі тільки один гуцульський стрій із Космача, що його виведе п. Софія Дорошенко. А чейже це найбільш мальовниче наше вбрання!

— **Львівська філія Т-ва Прихильників Астрономії** повідомляє, що в суботу 8. ц. м. в год. 18. веч. в салі Ґеольоґ. Інституту львівського університету при вул. Длуґоша 8 відбудеться відчит

проф. Маріяна Войтовича п. з. „Вплив ділання соняшного слова на метеорольоґічні явища" зі світлинами. Вступ вільний. Гостям раді.

— **Запрошення на Баль Преси** можна дістати в редакціях „Діла" і „Нового Часу", а в день балю при касі, вул. Японська ч. 9, від год. 8. веч.

— **Полекші при зміні прізвищ.** Міністерство внутрішніх справ розпорядило, щоб адміністраційна влада робила всякі полекші особам, які хотять змінити прізвище, що їх осмішує або понижує, утруднюючи їм життя або унеможливлюючи їм виконування фаху чи одержання посади. По змозі слід їх звільнювати від оплат і коштів.

— **Кара за вживання неостемпльованої запальнички.** Появився президентський декрет, який накладає кару не тільки на продавців неостемпльованих запальничок, але й на тих, що їх купують і уживають. Одночасно декрет уповажнює міністра скарбу обнизити оплату за остемплювання, яке означено досі у висоті 10 зол.

— **Фотографи ремісники.** До ремісничої палати у Варшаві звернулася делегація фотографічних підприємців з проханням, щоби счеркнула фотографію з листи ремесел, бо вона належить до артистичного промислу. Домагання фахових фотографів зустрінеся з відмовою, бо всі палати, ремісничa, промислова і суспільна, станули на становищі, що фотографи це ремісники.

— **Приспішені іспити зрілости.** У шкільних колах розійшлася поголоска, що цьогорічний іспит зрілости буде приспішений. Звичайно письменні іспити в часі між 10. і 20. травня, але цього року з огляду на те, що в дні 12. травня припадає перша річниця смерти маршала Пілсудського і передбачувані поминальні врочистости, ця річниця могла би спричинити перерву в іспитах. Тому задумують визначити речинці матуральних іспитів уже на кінець квітня ц. р.

— **Перед 15 роком життя не вільно виходити замуж.** Міністер справедливости підписав декрет, що тепер дівчина може вийти замуж щойно скінчивши 15 літ життя. Це торкається також вдів і розвідок, що не мають ще скінчених 15 літ. Щоби вийти вдруге замуж, мусять трохи зачекати, аж осягнуть приписаний вік.

— **Лікарська допомога бездомним.** Лікарська палата у Львові призначила двох лікарів, що впродовж покищо трьох місяців мають давати безплатну лікарську поміч бездомним, обложно хорим. Нагороду дістануть лікарі від палати. Одночасно аптикарська палата і союз аптикарів жертвують для тих хорих частину ліків безплатно та полекші в цінах за ліки. Також союз лікарів суспільної обезпечальні призначив двох лікарів для лікування бездомних, обложно хорих.

— **Шовіністична психоза.** Украйножерний „І. К. Ц." сходить дальше із здорового розуму, алярмуючи сотній раз своїх читачів про упадок польського стану посідання у Сх. Галичині при одночасному зрості маєтку українського. Пустив навіть побрехеньку, що цей зріст завдячують українські кооперативи „польським субвенціям" (досі не було ніодного такого випадку!). Алярми „І. К. Ц." не прогомоніли видко без успіху, бо вже забрало голос польське сокільство із Сх. Галичини. На засіданні управи союзу сокільських гімнастичних товариств у Львові 2. ц. м. принято резолюцію, що остерігає польське громадянство перед українською небезпекою. Поляки, сказано в резолюції, як правні власники тієї землі обовязані до оборони окраїн Річипосполитої. До тієї оборони стане перше усього польське сокільство, яке і т. д. і т. д. Як бачимо, шовіністична психоза переходить в небезпечну стадію.

— **Україніка.** Братиславський місячник „Prúdy" (ч. 9—10 з 1935) подав розвідку Вл. Бобка „Шевченкові відносини до поляків". Про Шевченка „Prúdy" писали вже і раніше (річн. II — 1918 — стаття Юрая Славіка та переклади двох віршів Шевченка). При цій нагоді пригадуємо й переклади Шевченкових творів у „Slov. Přehl." (XVI, сс. 345, 643). — Праський ілюстрований тижневик „Ozvěny" (ч. 4) видрукував багато ілюстровану фотографіями Ф. Домлювіла з Рахова статтю проф. Фабінґера „Гуцульське вінчання на Підкарпатті". — „Sborník Matice Slovenske" (р. XIII, 3) видрукував статтю Д. Чижевського про словацьких студентів у Галле. — „Narodní Listy" (ч. 13 з 14. І.) свою передовицю присвятили польсько-українським відносинам у сучасній політичній тенденції Польщі. В статті твердиться, що рішення польської влади зискати довіря української меншини продиктоване невдачою у поборюванні українства, якого полякам не вдалося приборкати та змаганням усталити відносини до можливого конфлікту з Совітами. — „Časop. Nár. Musea" (зш. 3—4) вмістив коротку реляцію про смерть Мик. Василенка та приобіцяв подати докладну статтю про його життя й наукову діяльність.

— **Свято 22. січня в Подєбрадах.** В день проголошення самостійности України відбулася святочна академія у приміщенні УТГІ. У вступнім слові проф. В. Чередіїв коротко змалював зміст акту 22. січня, а реферат на тему: „Шляхи до здійснення гасел 22-го січня" виголосив проф. Б. Лисянський. Свято закінчено відспіванням гимнів. **(У. Т.)**

— **Екзекуції на селі.** Державний Рільний Банк який досі здержувався з екзекуційними практиками супроти довжників на селі, рішила тепер розпочати безоглядне стягання залеглих належитостей. Виготовлено поверх 60 тисяч екзекуційних внесків проти довжників, що залягають з ратами.

— **Повінь на Поліссі.** В багатьох місцевостях у східних повітах Полісся ріки виступили з берегів. Під Плещицями зірвало міст і кількасот возів не може рушити в дальшу дорогу. При ратуванні інвентаря потопились люди.

Молочарня „Павільон"

ЛЬВІВ, 3-го МАЯ ч. 10. тел. 276-51

поручає смачні обіди і вечері мясні й ярські.

4—4 Ціни дуже низькі.

— **Протижидівські демонстрації** повторились у вівторок у вищих школах у Варшаві. На політехніці комуністи пробували намовити жидів, щоби заняли місця по лівому боці, при чому прийшло до бійки. Кількох комуністів побито. Протижидівські ексцеси були теж на правничому виділі університету та на ветеринарії.

— **Помер 108-літній.** У селі Добрівлянах (Заліщиччина) помер пастух Іван Будний на 108-му році життя. Покійний від ранньої молодости пас худобу. До останньої хвилини життя Будний був здоровий на умі і бодрий.

— **Комуністична агітація на цигаретових папірцях.** У львівському суді перед присяглими почалася розправа проти Файги Крігер, яка на вул. Янівській дала воякові Весеньчикові цигаретові папірці, нібито для реклями. На папірцях були видруковані комуністичні гасла. Крігерівна до вини не признається. Вона вже сиділа рік у вязниці за ексмісійні демонстрації.

— **Львівська хроніка.** На стації Підзамче випав з вагону кондуктор Влад. Кравець і розбив собі голову. В тяжкому стані відставили його до шпиталю. — При вул. Провіянтовій відобрала собі життя 42-літня Дора Тененбавм, зачадившись, з причини нервового розстрою. — Почтова емеритка Феліція Добровлянська зажила проти болю зубів за велику скількість порошків „Когутиків" і втративши свідомість, умерла.

— **Краєва хроніка.** В околиці Вишнівця пов. Кремянець появилися бузьки. — До мешкання Миколи Твариги в Станиславові стрілив хтось двічі з револьвера, нікого не ранивши. У грі входять партійні порахунки. — В Любіні Вел. пов. Городок арештовано Мих. Ільчишина і Йосифа Головацького, що ограбили Софію Жилу на 50 зол.

— **Арештували війта.** З доручення прокуратури арештували війта громади Вербовичі пов. Дубно. Контрольні органи ствердили грошеві зловживання, яких він допустився на шкоду громади.

— **Сумна статистика.** Урядово стверджено, що число самогубств у Польщі, особливо в більших містах зростає з року на рік. У 1929 р. було в Польщі 3.929 самогубних спроб, у 1934 р. це число зросло до 4.865. Одначе ці числа не є повні, бо до відома поліції доходять тільки випадки важніші, а багато їх затаюється. Неповна теж статистика, що торкається причини самогубств. Переважно подається причини видумані. Офіціяльно, коли брати на увагу Варшаву, число самогубств з причини н у ж д и в 1934 р. дійшло до 47.4 прц., а в роках 1930—1932 доходило тільки до 43 прц. Нема сумніву, що число самогубств з причини нужди є далеко більше.

— **З Польщі.** Перед наглим військовим судом у Кракові розпочалася розправа проти дезертира Шепана Гренди, що вбив і ограбив у Татрах лещетаря інж. Стефана Диліона з Варшави. — Жінка поручника Завадзького, довідавшись, що її чоловік умирає у шпиталі на сухоти, отруїлася. Незабаром помер теж чоловік.

— **Місійна акція в Африці.** Появилися нові статистики, що торкаються діяльности місіонарів в Африці. З них видко, що число місіонарів зросло впродовж останніх 10 літ вдвоє. В 192[illegible] р. було на африканських місіях загалом 156 місійних станиць, на яких працювало 456 священиків, 112 братів, 317 сестер, 46 братів тубільців і 4.000 катехитів. У 1935 р. місійних станиць було 247, священиків 739, братів 234, сестер 592, братів тубильців 119, катехитів 8.687. Відповідно зросло теж значно число навернених, яких статистика з минулого року начислює 1.091.381 (хрещень) і 440.323 (катехуменів).

— **Мали щастя.** Гурток людей, що глядали за золотом в околиці Міясу на Уралі, знайшли брилу золота, яка важить 16 і пів кг. Впродовж двох днів ті люди знайшли 37 кг. золота.

— **Ріжні вістки.** До аргентинського міста Пасадос прибуло 11 пасажирів пароплава „Бароне", що затонув на ріці Парана. 19 осіб утонуло. — У південній Угорщині зацвили овочеві дерева.

— **Розладдя у травленні.** Поважні інтерністи потверджують добродійне ділання природної гіркої води **FRANCISZKA JÓZEFA** для шлунка переваженого їжею і напоями.

З концертової салі.

НАЙМАРК — ФЕЛЬДЕШІ — РУБІНШТАЙН.

Місяць січень не був багатий концертами, зрештою і не дивниця, зваживши, що музичне життя Львова майже зовсім завмерло і в цій ділянці — чим далі, тим гірше. Прогалина, яка зробилась після знищення постійної опери у Львові (бо господарка, яку ведено в останніх роках їстнування опери, не була нічим іншим як тільки її нищенням), тої прогалини, яка утворилась від довшого часу через недостачу цікавих — і частих! — сольових концертів, не можуть виповнити рідкі концерти Фільгармонії пристосовані радше до потреб Польського Радія, як до ролі одинокого носія музичного руху у Львові.

Черговим концертом Фільгармонії у січні диригував **Наймарк**, відомий вже тут своїми кваліфікаціями. І той концерт провів він прецизно, темпераментно, стилево. Побіч пасторальної симфонії Бетовена, в якій можна було спорити з шан. диріґентом щодо деяких темпів і чудового Кончерто-гроссо Кореллія, почули ми вперше „Симфонію" Кофлера, цікаву своєю ритмікою і спробами шукання нових інструментаційних сполук та ефектів. Солістом концерту був відомий віольончеліст **Фельдеші**, який виконав концерт Гайдна — з малими недотяганнями звуковими і технічними, яких по віртуозі такої мірі не можна було сподіватись.

Артур Рубінштайн міг на своєму концерті гордитись повною салею, яка із захопленням реагувала на всі виконувані твори. Найбільше — на блискучі твори Альбеніса і Де Фаля, яких Рубінштайн є мабуть безконкуренційним виконавцем. Новинкою у програмі були твори Шостаковіча, геніяльного „ленінградського композитора „14 прелюдій" і „Полька" — в його творчости не займуть почесного місця: побіч проблисків величезного таланту і прозираючих як коли „львиних киттів" автора — все інше банальне і нецікаве. Слухаючи при кінці програми Стравінського „Російський танок" з несмертельної „Петрушки", мимоволі приходило на думку: як приємно й цікаво було би почути колись Рубінштайна в програмі, зложеній виключно з творів нової музики! Але правда: що на це сказала би п. т. публика — не почувши традиційної порції Шопена чи Альбеніса?!

ар.

З кіна.

КІНО „АПОЛЬО": „АМФІТРІОН".

Амфітріон — тиренський король, що втік до Теб, вславився у грецькій мітольоґії тим, що мав за суперника самого Зевеса. Геракль був сином Зевеса та Алькмени, жінки Амфітріона. Як це сталось, що Зевес зійшов з Олімпу на Землю, щоб скочити у гречку, про це оповідали Плявт і Молієр у веселому тоні. Відомо всім хоч і не зі школи, що Кляйст присвятив Амфітріонові теж песу. Саме Кляйста пробували спародіювати тепер у кіні і зробили з цієї історії добру фарсу. Бачимо Олімп, злющу жінку Зевеса — Юнону, його прибічного посла Меркурія, далі життя у грецькому місті, коли жінота виглядає нетерпляче повороту чоловіків з війни. Були це прегарні часи, коли ще боги могли припиняти війну одним жестом, попросту тому, що хотіли зробити приємність жінці полководця. Заголовну ролю грає Вілі Фріч з першорядними веселими партнерами.

Відозви й комунікати.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА!

В 1927 р. повстало у Львові Товариство „Взаїмна Допомога“ неприйнятих до служби службовиків б. австрійської і російської держави та емеритів з кругом ділання на землях з українським населенням, з метою, яку вказує вже сама назва.

Призбиравши деякі фонди, хоче Товариство приступити до будови або купна домівки в цілі заложення приюту для старців. Приюту такого не маємо ще досі на наших західних землях, а потреба їх велика. Однак, не зважаючи на працю і старання всіх членів Товариства, фонди його не вистарчають на зреалізування цієї гуманітарної цілі.

Тому Товариство звертається до всього Українського Громадянства з гарячим проханням прийти з допомогою Товариству будьто через масове вступлення в члени-добродії Товариства, будьто одноразовими датками або деклярованими ратальними датками на приют для старців.

Зложіть хочби найменшу лепту, підпишіть деклярацію, а сповниться народня пословиця: „Громада по нитці, бідному сорочка!“

Гроші просимо слати чеком П. К. О. на конто Земельного Банку Гіпотечного у Львові ч. к. 500.170 з допискою на обороті чеку: Т-во „Взаїмна Допомога“-Приют.

Комітет будови приюту для старців Т-ва „Взаїмна Допомога“ неприйнятих службовиків. Львів, вул. Короля Лішинського 23.

Гарасюк Кость, секретар. **Павлюк Данило**, голова.

——o——

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Відродження Брюхович коло Львова. Брюховичі і присілки Гамулець, частина Волі Гамулецької та кольонії, це гарні, кліматичні, підльвівські оселі. Характер цих осель назовні був польський. Тому то українське населення затратило своє обличчя і навіть тутешні мешканці самі не знали, скільки є гр.-католиків та українців у названих оселях. А що від кількадесяти літ до листопада 1934 року не було тут нашого священика, тож і не диво, що майже всі говорили по польськи, ходили до костела і т. д. Завдяки кільком громадянам під проводом дир. Миколи Вербовського приділено до Брюхович священика о. Степана Вороб'ця. Церква обєднила своїх вірних, тут. українці відродились, а по списі показалось поважне число ок. 600 душ. Річна праця священика не пішла на марне. Нині церква вже за тісна і вже повстав комітет для її поширення. В церкві співає гарно вишколений хор під управою Степана Чухрая з Голоска Вел., який вже цілий рік безінтересовно працює для хору і церкви.

Оснування читальні „Просвіти“. Оснування і відкриття читальні „Просвіти“ ім. М. Шашкевича — це дальший культурно-освітній осяг тут. українців. Дня 8. грудня 1935 р. відбулися в Брюховичах установчі збори читальні при участи 22-х членів основників під проводом о. Вороб'ця і М. Вербовського. Учасників-гостей було 50 осіб обох полів. Хід зборів був дуже піднеслий і бадьорий — жаль лише, що стільки десяток літ змарновано. Виділ читальні вибрано з поважних громадян старших і молодших під проводом голови Миколи Вербовського, заст. гол. Степана Бедрила і секр. Івана Масолка. Дня 26. січня 1936 р. відбулось урочисте відкриття читальні з деклямаціями, промовами, рефератами, хоровими та спільними співами. Учасників було до 300 осіб. Радісний обяв — це участь у святі як старших, так і молодших; були навіть 80-літні бабуні. На деклямації складалися твори Шевченка, які гарно віддали хлопці Богдан і Роман Чухраї з Голоска Вел. і Володимир Тиньський та І. Франка: „Де нам шукать Богдана?“, віддеклямований перед закінченням свята піднесло Галею Нестерко. З сусідніх читалень на це перше брюховицьке торжество прислали делегатів читальні: з Грибович Вел.— п. Олешкевича, з Зашкова — п. Граба, з Голоска Вел. — п. Чухрая та з Грибович Малих — двох. Привіти делегатів були оперті на досвідах практичної праці їх читалень, тому викликали в учасників миле й корисне враження.

Спільна просфора. Першим актом діяльности читальні була справа взаємного пізнання громадян та обєднання під прапором читальні. В тій цілі уладжено в читальні дня 1. лютого спільну просфору при участи 120 осіб у віці від 80 до 18 літ. Спільною молитвою, яку проводив о. Воробець, і колядою „Нова радість стала“ розпочалася спільна трапеза, якої учасники не забудуть ніколи. І чиж не була це направду радісна хвилина напр. для 80-літньої господині Фуглінської, котра перед місяцем сповідалась на смертній постелі, а тут з нами всіми, як здорова, споживала вечеру і колядувала! Член виділу М. Занько влучною і живою промовою переповів історію відродження брюховецьких українців і многоліттєвіями для членів читальні і парохіян закінчено вечеру. Після вечері відбулася забава і танці, започатковані старшими громадянами і ведені пізно молодими. **Свій.**

ТОВСТЕЧЧИНА.

Загальні Збори Повіт. Кружка „Рідної Школи“. Дня 31. 1. відбулися Збори Повітового Кружка „Рідної Школи“ в Товстім. Було присутніх 13 представників кружків і 12 фізичних членів. Повітовий Кружок обєднує 20 кружків, з яких 7 істнує лиш на папері. Збори мали діловий хід. Головою Повіт. Кружка вибрано о. Навольського, пароха м. Товсте. Рішено конче оживити дрімаючі кружки та енергічніше взятися до збірок на Рідну Школу, головно по таких селах, де нема Кружків (а таких сіл є аж 10). Коляда в р. 1936 дала 482.12 зол., себто на 130 зол. більше, як попереднього року, одначе це для такого повіту, як Товсте, в якому є коло 30.000 мешканців української народности, трохи за мало.

Тютюневий монополь береться до своєрідної пропаганди садівництва, бо примушує всіх, що хотять бути плянтаторами тютюну, купувати у нього щепи незнаного походження й відмін і то аж по 10 штук. Сумніваємось, чи це піднесе садову культуру. Здається, що вислід буде радше протилежний. Примушувати селян у цей спосіб купувати щепи по горендально високих цінах, хоч і на кредит до осени, і то ще не тутешньої продукції, дасть певно величезні зиски для тютюневого монополю, але коли ті щепи певно за кілька літ вигинуть або будуть марно родити, то це зневохотить іще більше селян до садової культури взагалі.

Біда з доручуванням листів. Від коли заведено збірні громади, настала чиста вакханалія з доручуванням листів по селах. Почта видає листи тричі в тиждень до гміни, гміна на другий день до громади, громадський післанець розносить чергового дня по селі. Буває дуже часто, що лист з почти, віддаленої 2 км. від адресата, йде 5 днів, а як правило завжди 3 дні. Розуміється, під час цих мандрівок трапляються отвирання листів і загублення. Можеб управа почт, що побирає такі горендально високі оплати за порто, зробила з цим порядок?

ПРИ БОЛЯХ ГОЛОВИ АБО ПАМОРОКАХ, ШУМІ В УХАХ, безсонности, злім самопочуванні та подразненні — треба негайно вжити випробований при цих недомаганнях засіб — гірку воду FRANCISZKA-JÓZEFA.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Коляда на Рідну Школу. Під цим гаслом організує Головна Управа Р. Ш. щорічно збірки з нагоди Різдвяних Свят. Ці збірки — ця загальна рідношкільна коляда — мають поза матеріяльною допомогою Рідній Школі ще й морально-виховне значіння. Вона має показати нашу організованість, наш послух і нашу солідність. Організованість проявляється тоді, коли ні одної хати не минеться з рідношкільною колядою. Послух видно тоді, коли ніхто на ніщо інше не колядує, лише на Рідну Школу, а солідність, коли йдуть усі ті колядувати, що мають час і голос, а платять теж усі в міру своєї спроможности. Тимчасом у нас колядував кожний, на що хотів: той на церкву, той на прапор, інший на товариство — словом: колядова саламаха. Так на будуче рішуче не сміє бути. Установім хіба таке: На Різдвяні Свята колядуємо лише на Рідну Школу, а на Новий Рік і Йордан на місцеві потреби. А так, як тепер було, то ніхто не похвалиться поважнішою збіркою. Прикро було почути, що на Різдвяні Свята не було кому зорганізувати хорів з рідношкільною колядою — і ледви одну четвертину міста оббігав один хор. Решту кінчили на Новий Рік і Водохреші, але добра третина наших хат, що так щиро ждуть на колядників, таки рідношкільної коляди не мали! Отже пощож пізніше нарікати, що не все громадянство цікавиться Рідною Школою?

Багацько галасу зничев'я. Скликані на 16. І. Загальні Збори Українського Дівочого Інституту наробили багато шуму й на тому скінчилося. Найстарша і найбільш заслужена наша народня установа не може дочекатися хоч пару сотень членів, а завжди є полем неповажних експериментів і неповажних „підїздів“. Заповідалися великі зміни у виділі — трьох членів зрезигнувало з виділу перед Зборами. А прийшли наради — і знову всіх тих самих трьох пропонують і вибралиб їх, якби д-р Войтович, великий праведник, не уступив сам, бо за багато було йому „того доброго“. На його місце прийшла п. Котисова (жінкам це місце в Дівочім Інституті чейже належиться). Розійшлися всі вдоволені, бо „виграли“ Загальні Збори, але загал громадянства тільки раменами здвигає на ту фарсу. Чи не одиноким розважним голосом серед цих гарячих нарад була ділова й розумна промова дир. Ст. Шаха, що оцінив діло і працю позитивних чинників на терені Інституту, в той спосіб зілляв зимною водою здорової, річевої критики непокликаних горлаїв і спровадив хід Зборів на правильний шлях аж до кінця.

СТАНИСЛАВІВЩИНА.

Свято в память Крут у Павелчі. В неділю 26. січня ц. р. пополудні відбулося в домі „Просвіти“ заходом місцевого Т-ва „Сокіл“ свято в память курінія молоденьких студентів-героїв СС, що ввесь дня 30. січня 1919 р. загинув у боротьбі з большевицькою навалою на вузловій залізничій стації Крути на Чернигівщині. До численно зібраного народу з цілого села виголосив промову відчит адвокат д-р Ол. Чорненко зі Станиславова. Відчит був популярний, дуже зрозумілий, приступний і доволі сильний змістом. На святі були виголошені дві дуже патріотичні деклямації, з яких першу (слова Янова) з правдивим розумінням і потрібним патосом віддав п. Петро Федишин, а другу гром. Литвинець. Добрий був також сольоспів гром. Гринкевича. Мішаний хор, ведений від цілого ряду років і вишколений 74-літнім, але незвичайно діяльним на народній ниві й у всіх місцевих товариствах парохом о. Іваном Стефанчуком, відспівав під орудою п. Ренера кілька відповідно до свята підібраних пісень. Праця п. Ренера над хором за недовгий розмірно час помітна вже також. Свято покінчилося в дуже піднесеному настрою національним гимном.

З дороги життя.

Зимі в альбом!

Ой, химернаж ти зимо, химерна,
Наче в піжмурки граєшся в нами
Щойно лютень, а люди без зерна...
Й тужать наші поля за снігами...

Ой, химернаж ти зимо й ледача,
Бо не вивчила ролі й кульгаєш,
І у ПІМ-а суфлерка собача
Перед світом ти дурника граєш...

Дні і ночі сумують „Тур“-исти,
Щоб в суботу підглянути цапа,
А в суботу на досвіток млистий
Знову дощ, хляпа й... хляпа із цапа...

Хай поля заблідють — і возом
Драбинистим мчать білі коні,
А за ними сніг з лютим морозом
Хай змагають себе в перегоні.

Ой, зимо, гей, зимо жалібна!
Наш Львів став подібний до Пінська
Весна тобі менше потрібна
Як Італії війна абісинська.

Тиберій Горобець.

ГОРОДЕНЩИНА.

Рухлива праця у Кунисівцях. Село Кунисівці, пов. Городенка, не спить. І так читальня „Просвіти“ вибудувала власним коштом, без сотика чужої допомоги, великий поверховий дім, де на першому поверсі примістилась читальня. На партері знайшли приміщення громадської кооперативи, пожежна сторожа і т. д. Кооператива дуже добре розвивається. В останньому часі заснувалось у нас ще Т-во „Скала“. Поки що новозасноване т-во живе в згоді з чит. „Просвіти“. Найбільшою болячкою громади Кунисівець є школа. Теперішній шкільний будинок не відповідає найпримітивнішим вимогам гігієни. Можеби так шкільна влада заглянула у жахливі умовини, в яких доводиться нашим дітям побирати науку і запросигнувала відповідні фонди на будову шкільного будинку.

КРЕМЯНЕЦЬ.

В роковини Крут. У неділю, 2. лютого, в українській Чеснохрестній церкві відправлено парастас за поляглих під Крутами в обороні незалежности України. Увечорі з ініціятиви і заходами студентської молоді відбулися сходини місцевого громадянства. Після 2-хвилинної мовчанки в честь упавших героїв і вступного слова прочитано два реферати і виголошено кілька віршів, присвячених подіям 22. 1. 1918 і 22. та 30. січня 1919 р. На закінчення відспівано національний гимн.

Арештування. Перебуваючого часово у Варшаві бувш. начальника скарбового уряду у Кремянці п. Сапковського заарештовано і посаджено до вязниці. Прокуратура обвинувачує його у зловживаннях в службі; слідство ведеться вже рік. Після звільнення з посади п. Сапковський відчинив у Кремянці крамницю з канцелярійним та шкільним приладдям під назвою „Одродзенє“.

Спорт.

ПЕРЕД ВІДКРИТТЯМ ЗИМОВОЇ ОЛІМПІЯДИ.

У четвер 6. лютого відбудеться святочне відкриття зимових Олімпійських Ігрищ у Гарміш-Партенкірхен у Німеччині. У вівторок 4. лютого ц. р. відбулося вильосування олімпійського гаківкового турніру. Дружини учасників поділили на 4 групи. До групи А ввійшли Канада, Австрія, Латвія і Польща. До групи Б: Швайцарія, Італія, Німеччина й Америка. До групи В: Чехословаччина, Мадярщина, Франція і Бельгія. До групи Г: Англія, Швеція, Японія.

Найкращі дві дружини з кожної групи змагатимуться у міжгрупових змаганнях. 4 найкращі дружини, що переможуть у своїх групах, створять фінальну групу. В цій кінцевій групі змагатиметься кожний з кожним.

Як бачимо з вильосованих груп, Польща дістала дуже сильних противників, бо Канаду й Австрію. Про затиську дружину годі щось конкретного сказати.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри

Український Молодий Театр під upт. пров. Є. Блавацького.

Битків:

6. II. „Верблюд вухом голки".
7. II. „Дума про Нечая".

Делятин:

8. II. „Добре вшитий фрак".
9. II. „Дума про Нечая".
10. II. „Верблюд вухом голки".

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Ходорів.

6. II. „Спадкоємець".

Жидачів.

7. II. „Лев з Абісинії".
8. II. „Спадкоємець".
9. II. „Гори говорять".

Великий Міський Театр.

Четвер, 6. II год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт".

Пятниця, 7. II. год. 8. веч. Опера „Севільський цирульник".

Субота, 8. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт".

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Амфітріон", „Тайни Немаву".
АТЛЯНТИК: „Марія Башкірцева".
ВАНДА: „Гіркий чай в ген. Ена.
ГРАЖИНА: „Їх Екселенція шофер".
КАСИНО: „Кабінет воскових фігур" (кольорова фільма).
КОЛІСЕЙ: „Кохання без завтра", ревія „Хвиля морозів".
КОПЕРНИК: „Катеринка" (Фр. Галь).
МАРУСЕНЬКА: „Катеринка" (Фр. Галь).
МІРАЖ: „Котячий пазур" (Гарольд Льойд), „Тайна жадої Шірлі".
МУЗА: „Сон літньої ночі" на осн. Шекспіра.
ПАН: „Фліп і Флап як індійські піхотинці", „Віденські ночі".
ПАКС: „Петрусь" із Фр. Галь.
ПАЛЯС: „Дівча з Будапешту".
РАЙ: „Мушу бути молодий".
СВІТ: „Дві сироти".
СТИЛЕВЕ: „Наше сонічко" (Шерлі Темпль) і ревія".
ТЕЧА: „Для тебе танцюю" (Жан Габен).
УЛ: „Зі спогадів Чарлі Чана" з Варнером Оляндом.
ЮХА: „Все для переноги" й ревія
ЗІЕРА: „Буря над світом".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Азія — Анам, Сіям.

Закордонне радіо.

Четвер, 6. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00. 13.10 Концерт, .30 Пісні на альт і сопран, 19.30 Арії та пісні, 22.40 Віденські мельодії, **Братислава** (298,8) 17.50 Форт. ресітадь, 20.20 нар. пісні на гармонії, **Мор. Острава** (269,5) 17.30 Спів, 18.10 Нім. авд., пісні Шенка, **Прага** (470,2) 21.05 Концерт віль. орхестри, **Париж** (1648) 10.30 Орг. ресітадь, 17.00 Симф. музика, 18.00 „Лєкен саван" ком. Мольєра, 20.00 Авд. для дітей, 21.45 „Борис Годунов" оп. Мусоргського, **Білгород** (437,3) 11.30 Концерт орх., 17.00 Шуманів квартет, 21.00 Спів, **Берлін** (356,7) 10.15 Нар. пісні, 15.15 Розр. концерт, 17.00 Сучасна музика, пісні на сопран, 20.10 Веселий конц., **Кеніґсвустергавзен** (1571) 10.15 Нар. пісні, 16.00 Розр. концерт, 17.30 Музика на давніх інструментах, **Кельн** (455,9) 10.15 Нар. пісні, 16.00 Розр. концерт, **Ляйпціґ** (382,0) 8.30 Концерт, 16.30 Гел. музика, солісти, **Мінхен** (405,4) 11.00 Отворення Олімпіяди 1936 р. 14.00 Популярна музика; репортаж із Гарміш-Партенкірхен, 17.00 Солісти, музика, спів, 22.20 Комунікати з Гарміш-Партенкірхен, **Будапешт** (549,5) 13.30 Концерт орх., 17.30 Нар. мельодії. 18.30 Танк. музика, 19.30 „Фальстаф" оп. Верді, **Мілано** (368,6) 11.30 Популярна музика, 17.15 Вок. ресітадь, 20.30 „Осудження Фавста" оп. Берліоза, **Рим** (420,8) 13.10 Концерт орх., 21.30 Сврицка.

Пятниця, 7. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00, 20.40 Орх. концерт, 17.25 Вок. концерт, 22.10 Легка музика, **Братислава** (298,8) 17.50 Словно-музикальна, 20.05 Форт. ресітадь, 20.40 Фільм. мельодії, **Мор. Острава** (298,5) 18.10 Нім. авд., вес. пісоньки, 19.10 Оперетова музика, 21.30 Хоральні пісні, **Прага** (470,2) 16.10 Військ. орх., 17.05 Смичк. квартет, 20.15 „Едіп" драма А. Жіда, **Париж** (1648) 13.15, 18.30, 19.30, 23.45 Концерт, 21.45 „Орфей у пеклі" оп. Офенбаха, „Два сліпці" ком. опера Офенбаха, **Білгород** (437,3) 13.15, 19.30 Пісні, 18.00, 20.20 Концерт, **Берлін** (356,7) 18.00 „Двоє в готелі" вес. радіосценка, 17.05 Давні й нові танки 21.25 Серенада Моцарта, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 11.05 Концерт, 17.30 Нові пісні (сопран, баритон), 18.40 Музична хвилина (саксофон), дует акордеоністів і пісоньки в супр. лютні), 20.10 Музика, **Кельн** (455,9) 21.25 Квартет а-дур Бетовена, **Ляйпціґ** (382,2) 16.20 Солісти (сопран, форт.), 18.00 Музика — скр. і форт., **Мінхен** (405,4) 18.00 Концерт — скр. сольо, 21.30 Тріо, 22.30 Радощі та смутки знин. слова Ґетого й Альвердеса з муз. Бетовена й Генделя, **Будапешт** (549,5) 11.30 Легка музика, 17.00 Сврицка, 18.25 Симф. концерт, 20.10 Нар. пісні, **Мілано** (368,6) 11.30 Тріо, 13.10 Орх. концерт, 21.00 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17.00 Трансм. з академії св. Сесилії, 21.05 Концерт військ. орх.

Львівське радіо.

Четвер, 6. лютого 1936.

6.30 Раніша авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Ран. денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Муз. поранок (музика, спів), 13.25 Домашнє господарство, 15.30 Легка й популярна музика з гр. пл., 15.30 Муз. мозаїка, спів. гітара, гармонія, 16.00 Гутірочка Старого Доктора для мол. дітей, 16.15 Музика орх., 16.45 Шлеські пісні — муж. хор, 17.00 Самоосвіта — Читання часописів, 17.15 Музика для знавців із гр. пл., 17.50 Про книжку Віліяма Брага: Світ звуків, 18.00 Сальон. квінтет, 18.30 Із життя польських організацій в Парані, 18.40 Турист. інформатор, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Голівуд — найдивніше місто світа, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Легка муз. авд., 20.45 Веч. денник, 20.55 Протигазово-лет. оборона, 21.00 Театр Уявні: „Павло вбиває Ганда" прем'єра Кароля Іжиковського, 21.45 Пісні в супр. фортепіяну, 22.00 Брамс оп. 115. Клярнетовий квінтет (клярнет, смичк. квартет), 22.30 Репортаж із ігрищ у Гарміш-Партенкірхен, 22.55 Радіокабарет: Мішанка для канарків (гр. пл.).

Пятниця, 7. лютого 1936.

6.30 Раніша авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.58 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для дітей: Від письма до друку, У монастирській келії, Перші книжки, 12.40 Концерт камер. орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці. 13.35 Легка музика з гр. пл., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для ст. дітей: Хвилина питань, 17.00 Репортаж із етног. музею, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Модна пісонька з гр. пл., 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Балади Ад. Міцкевича з муз. Кароля Леве, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Суспільна хвилина. 18.45 Моцарт: Концерт б-дур на фагот, 19.00 Чи справді примари (про професорів чудаків), фейл. Генр. Збежховського, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Собаче життя. 20.10 Репортаж із Гарміш-Партенкірхен, 22.35 Техн. скринька, 22.50 Танк. музика.

Радіокутик.

РАДІО НА ПОСЛУГАХ ХІРУРГІЇ.

Один швайцарський лікар оголошує висліди проб користуватись радієм підчас хірургічних операцій. Йому ходило про те, щоб якось відвернути увагу хорого і не дозволити йому слухати відголосів операції, яку на ньому доконували, коли стосовано не наркозу, але місцеве знечулення.

Цей лікар накладав пацієнтові слухавки, добираючи відповідну для нього музичну програму. Завдяки цьому пацієнт був зовсім ізольований від операційної салі і замість прикрих пережиаань одержує низку приємних вражінь.

ВЕЖА ЕЙФЛЯ ПРИПИНЯЄ ДІЯЛЬНІСТЬ.

Вежа Ейфля, найстарша стація французької радіофонії, має припинити діяльність у 1937 р. в часі всесвітньої вистави. Таким чином у середмісті не буде вже жодної радіостації.

НІМЕЦЬКА РАДІОВА ВИСТАВА.

Цьогорічна велика німецька радіова вистава відбудеться в часі Світової Олімпіяди, між 28. серпня і 6. вересня ц. р.

Дешеві білі дні

З 40% ЗНИЖКОЮ ЦІН УЛАШТОВУЄ

ҐАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.

Для прикладу кілька цін:

Полотно 70 шир.	0.53	Атлас постел. 90 шир.	1.32
Полотно 80 шир.	0.60	Атлас постел. 150 шир.	2.22
Мадаполям 80 шир.	0.80	Мережані пошевки	1.80
Мадаполям 90 шир.	0.95	Простирала ковдр. мереж.	4.80
Шифон 80 шир.	0.80	Простирала ковдрові кольор.	3.20
Шифон 90 шир.	0.90	Обрусове біле	1.90
Зефір сирий	0.55	Обрусове колір.	2.18
Зефір на сорочки	0.75	Обруси з френдз.	2.50
Попеліна на сорочки	1.20	Столовий гарнітур 6 [illegible]	4.—
Попеліна шовкова	1.60	Серветки	0.28
Перкаліна колірова	0.65	Вафлеві ручники	0.26
Дияка на підштаниці	0.65	Кухонні ручники	0.30
Полотно на простирала	1.25	Стирки корчинські	0.45
Простирала відпас.	1.90	Хустинки до носа	0.14
Всип рожевий 90 шир.	1.05	Мужеські хустинки	0.35
Всип рожевий 150 шир.	2.20	Капи пікові	2.58
Веба червона 90 шир.	2.—	Сінники	3.—
Шифон на постіль 90 шир.	0.95	Ковдри сатинові	7.—
Шифон постелев. 150 шир.	1.70		

УВАГА: З нагоди білих днів продаємо всілякі бавовняні товари 30% дешевше.

Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.21.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.30, 89.38, 89.02, Берлін 213.15, 213.98, 212.92, Голяндія 359.50, 360.22, 358.78, Льондон 26.23, 26.30, 26.16, Ню Йорк кабель 5.23 і 1/2, 5.24 і 3/4, 5.22 і 1/4, Париж 35.01, 35.08, 34.97. Прага 21.96, 22.00, Стокгольм 135.30, 135.63, 134.97. Швайцарія 172.90, 172.24, 172.56.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 5-го лютого ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·50	зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по	2·60	„
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·14	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	3·80	„

Тенденція на масло вдержана на молоко і сметану слаба, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 5. II. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг І. кл.	1·10	зол.
Курки товсті з острогами І. кл.	1.00	„
Індики товсті І. кл.	1.00	„
Пантарки товсті І. кл.	1.15	„
Качки товщені І. кл.	1.10	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових достанців.

ОГОЛОШЕННЯ.

СПЕЦІЯЛІСТ ЖІН. НЕДУГ І АКУШЕР

Д-р О. Шпрехер

Львів, Косцюшка 5 (ріг 3. Мая).
Тел. 217-40. 994 7-12

ПІЯНІНА і ФОРТЕПІЯНИ

B. SOMMERFELD

Експорт до всіх частин світа (головно до Льондону)
Догідні умовини купна.

Новацький, Пілсудського 17

Купно і продажа оказійних інструментів
10/92 25-25

Важне для Управ Громад.

Значки для псів
Ковтки для худоби
Таблички на вози

достарчає

ФІРМА **Андрій Берлінський**

Львів, Шевченка 11. 1022 8-15

Чахотка легенів

є невблаганна і щороку, без ріжниці полу, віку й стану забирає дуже багато жертв. При поборюванні недуг: бронхіту, грипи, дошкульного запалу, що перетомлює і т. ін. вживають лікарі

„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АҐЕ",

який улекшує хорим плювати та усуває кашель.
13/III 12—36

КУПНО - ПРОДАЖА

Купую лиси, тхорі та інші сирі шкірки. Юліян Глушевський, пл. Капітульна 3. Тел. 254-46 998 10-10

Централя панчіх ПФАВ, Львів, Боїмів ч. 2. поручає найсильніші вироби **найдешевше.** 1003 9-20

Дім партеровий, 6 кімнат, гарне положення в **Бережанах** за 5 500 золотих продасть повновласник „Трансакція", Львів, Длуґоша 1. 1096

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

Працьовита, совісна, інтеліґентна, ощадно варить, добрі поручення, займеться домом у самітних осіб. Зголошення: Львів, Спортова ч. 3. у С. С. Милосердя для С. Е. 1100

РІЖНІ

Переклади (леґалізація) англійські, французькі, німецькі, італійські, еспанські, румунські, чеські, мадярські. Менкес, Краківська 26. 1093 1-6

Плащі лікарські, бюрові, склепові, шкільні; вбрання робочі, звичайні, одноцілі.

Найтревкіші Найдешевші

Виріб Одежі, охоронної і спортової

„ОДЗЄЖОХРОН"

Львів, ул. Кентшинського 4. 1058 1-3

Шукаєте праці? --

Певно найдете її, якщо дасьте оголошення до нашого щоденника!

ГОРДІ,, БРАСЮК.

БЕЗПУТНІ

Ціна 0·50 зол., з почт. перес. 0·65 зол.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.